

el final del dia

Un relat de: [KiRoNa](#)

Vivim enmig de la nostàlgia pensant que demà serà un nou dia inconscients de la realitat. Ens veiem incapaços de perdonar per culpa d'un cor trencat. Ens agradaria pensar que som sincers per por que la pròpia sinceritat ens arrossegui amb ella. Ens agrada mirar-nos en un mirall entalat on només veiem allò que volem creure, amaguem els sentiments perquè creiem que així no fa tant mal passar el dia a dia. Revivim records amargs que només ens serveixen per endinsar-nos encara més en nosaltres mateixos. Amaguem amb delit el desig de l'amor per por que ens el prenguin. I quan ha passat el dia, quan arribem cansats a casa i per una escletxa de la cortina alcem els ulls a la foscor de la nit , observem la lluna plena que ens adorm i agafant-nos de la mà ens fa viatjar en el món dels somnis i és en aquell moment que ens agrada creure que som feliços.